

дѣхъ законъ-тъ *свѣршено*, то Богъ щѣше да гы приеме, и да гы награжда като *свѣршено праведни* челоуѣцы. Така тѣ щѣли да ся спасѣтъ чрезъ *добро-то* си и заслужатъ си. Но ако не *вардяли* законъ-тъ *свѣршено*, то тѣ щѣли да ся изгубѣтъ. Тѣ *развалили* законъ-тъ Божій и изгубили *правдинъ-тѣ* си; за това имаме нуждѣ отъ *правдинъ-тѣ* на *другого*; — нуждѣ отъ *Спаситель*. Още не можахме да ся оправдаемъ чрезъ законъ-тъ. Законъ-тъ ны убива. Трѣбува да отидемъ *при Христа*. *Негова-та* *правдина* станува *наша* чрезъ *вѣрж-тѣ* въ Него. Въ Него живѣемъ *вѣчно*.

Д. ПЪРВЫЙ-ТЪ ГРѢХЪ НА ЧЕЛОВѢКА И ПАДЕНИЕ-ТО МУ.

Быт. 3; 1-13.

П. Адамъ и Ева като ся турихъ въ *искушеніе*, стояхъ ли или паднахъ ?

От. Паднахъ.

П. Колко време тѣ живѣли въ *рай-тъ* преди да *сѣгрѣшижтъ* и да паднѣтъ ?

От. Види ся че не было много време.

П. Какъвъ имъ былъ *грѣхъ* тѣ ?

От. Яденіе-то отъ *забраненный-тъ* *плодъ*.

П. Кой отъ *тѣхъ* яде *напредъ* ?